

De verdedigers van Robert M. over hun rol in de zedenzaak

Het was als wandelen

Robert M. belde kort na zijn aanhouding naar het kantoor van Anker en Anker in Leeuwarden. Een kantoorvervoer van Amsterdam, dat nooit principieel iemand heeft geweigerd en de meeste extreme cliënten verdedigt.

Hij belde u zelf?

Wim Anker (60): "Wij zijn een kantoor met heldere principes. Cliënten bellen ons. Wij nemen nooit zelf contact met iemand op. Een gouden regel met hoofdletters. Advocaten die zelf mensen benaderen, noemen we cowboys."

Tjalling van der Goot (45): "Dit oversteeg een gemiddelde strafzaak. We zijn een kantoor met meerdere specialisten. Ook in zedenzaken."

Anker: "Hij wist ook dat we niemand weigeren. Hij is een intelligente man en weet hoe de hazen lopen. Ik vond het overigens zelf wel een verrassing dat hij ons belde. De zaak speelt zich af in Amsterdam, waar vijfduizend advocaten zitten, onder wie veel strafadvocaten."

Wist u waar u aan begon?

Van der Goot: "We hadden de beruchte persconferentie gezien. We wisten dat er meerdere kinderen bij waren betrokken en dat het heel jonge kinderen betrof. Maar de hoeveelheid wisten we niet. We waren overigens zakelijk gezien wel blij dat hij ons belde. Het was een heel uitdagende zaak."

Uw kantoor heeft veel zedenzaken gedaan. Staat de Amsterdamse zedenzaak enigszins in verhouding met een van uw andere zedenzaken?

Anker: "Het is niet te vergelijken met enige andere zaak, ook internationaal niet. Gezien de leeftijd van de slachtoffers en het aantal kinderen."

De impact was groot. U kreeg veel hatemails toegestuurd omdat u Robert M. verdedigde.

Anker: "In de zaak van Milly Boele kregen we 150 tot 200 mails. In deze

zaak een paar duizend. Verwensingen met ernstige ziektes tot bedreigingen in de privésfeer. Dat we bijvoorbeeld vier keer moesten omkijken als we op het gevaarlijke kruispunt hier om de hoek liepen. Ik las de mails allemaal. Ik nam er zo'n drietot vierhonderd in het weekend mee naar huis en heb de serieuze mails beantwoord. Ik heb ook een onderzoek gedaan naar de mails: negentig procent was 's nachts geschreven, tachtig tot negentig procent was anoniem. In de mails wordt royaal gebruik gemaakt van uitroeptekens. In iedere zin staan wel vier taalfouten. Een groeiend deel van de mensen telt niet meer tot tien. Men schiet eerst en

MARC KRUYSWIJK en HANNELOES PEN

tekt dan de roos. Kritiek is soms moeilijk als je moe bent. Maar broeder (zijn tweelingbroer Hans, red.) steunde me altijd. Hij zei: denk aan het kantoor motto: het is de tegenwind die de vlieger doet stijgen."

Hebt u ook de mails met verwensingen en dreigementen beantwoord?

Anker: "Ik kreeg een brief waarboven stond 'Geachte heren' en die werd afgesloten met 'De hartelijke groeten'. Ertussen stond een enorme scheldkanonnade. Ik heb die man teruggeschreven: 'De aanhef was veelbelovend, het slot hartverwarmend, maar daartussenin...' Hij antwoordde toen met één woord: 'Klasse'."

De impact op ons kantoor zelf was ook groot. Het kantoor werd door de omvang van deze zaak min of meer lamgelegd. We gingen vrijwel wekelijks naar cliënt en moesten andere zaken, ook moordzaken, weigeren."

Robert M. werd door de psychiater en psycholoog omschreven als een narcistische persoonlijkheid met psychopathische trekken. Hij kon in de rechtszaal vaak zijn woede niet verbergen en gedroeg zich hooghartig. Heeft u wel eens wat gezegd van dat gedrag?

Anker: "Wij hebben altijd 'taar punten' in een zaak. Ik deed de taar punt 'houding ter zitting'. Dat heeft veel tijd gekost. Robert M. heeft ee

Wim Anker (60)

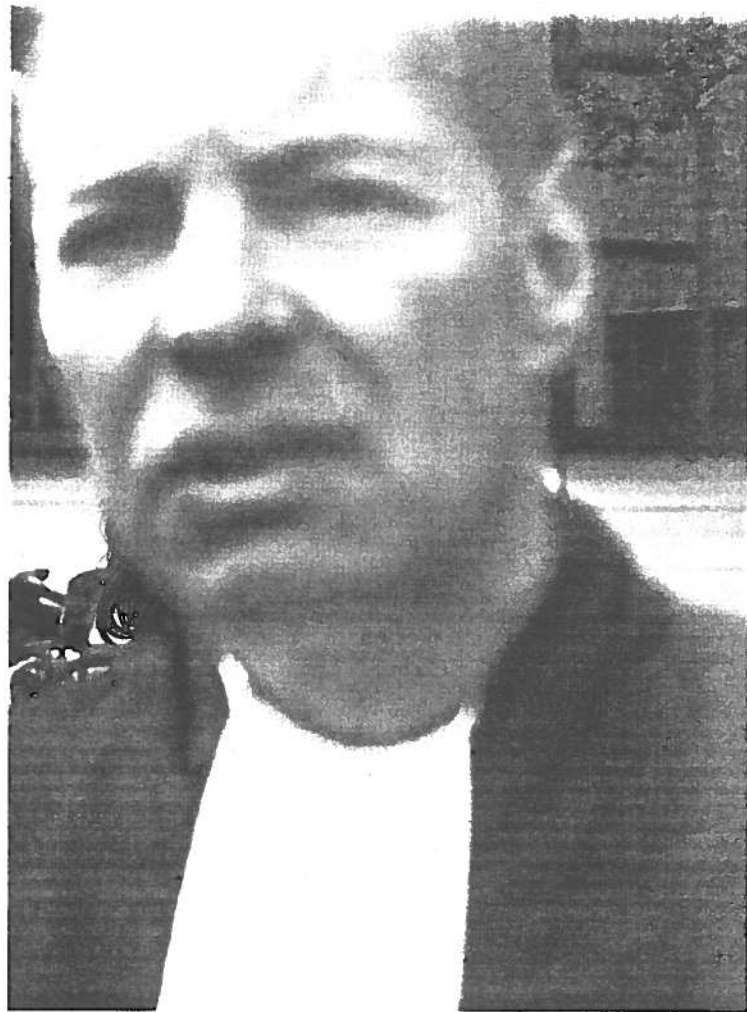
Een van de vermaardste advocaten van Nederland met als specialismen tbs-zaken, levenslang gestraften en levensdelicten. Actief als advocaat in Leeuwarden sinds 1981, daarvoor vier jaar werkzaam op het ministerie van Justitie. In 1991 richtte hij samen met tweelingbroer Hans strafpleiterskantoor Anker & Anker op. Verdedigde onder meer Jan Veerman (cafébrand Volendam), Ferdi E. (moordenaar Gerrit Jan Heijn), Richard Klinkhamer (vermoordde echtgenote en schreef er een boek over) en Paul S. (ex-marinier die zijn schoontfamilie om het leven bracht).

Tjalling van der Goot (45)

Actief als advocaat sinds 1994, verbonden aan Anker & Anker vanaf 1999. Hij is gespecialiseerd in jeugdzaken, opiumdelicten, verkeersrecht en zedenzaken.

Van der Goot verwierf voor het eerst bekendheid toen hij in 1999 een hlv-besmette man verdedigde die zich anaal had laten penetreren door een 16-jarige jongen. In 2003 stond hij de ontvoerder van de 11-jarige Lusanne van der Gun uit Groningen bij.

Viak voor de zedenzaak losbarstte, fungeerde hij als advocaat van politieagent Sander V., die werd veroordeeld voor de moord op Milly Boele (12) uit Dordrecht in 2010.

op een evenwichtsbalk

bepaalde persoonlijkheid. Ik kan zijn karakter niet veranderen. Ik kan niet aan hem vragen: 'Wil je vandaag een andere rol spelen?' Maar ik geef hem wel bruikbare adviezen."

Er werd op uw verzoek tijdens de zittingen menig keer geschorst. Dat was op momenten dat M. geagiteerd raakte en een woedeaanval leek te krijgen.

Anker: "We wilden het proces waardig houden en rust brengen bij de cliënt. Het was een zwaar en emotioneel proces. Het moet waardig verlopen. Hoe je dat doet en wat je tegen hem zegt? Dat is levenservaring. Ik zei hem de grote lijnen in de gaten te houden."

Is het gooien van het bekertje water door Robert M. tijdens de uitspraak bij de rechtbank nog met hem besproken?

Van der Goot: "We snappen zijn emotie, maar dat was grensoverschrijdend en fout. Dat hebben we hem ook gezegd."

Anker: "Dat hij met water zou gooien, konden we niet voorzien. Rechter Bauduin reageerde er uiterst professioneel op en las gewoon door. Maar ik was wel blij dat de uitspraak al op

papier stond en niet meer kon worden veranderd."

M. vroeg tijdens het hoger beroep aanvankelijk een half uur voor zijn laatste woord, ineens wilde hij twee

'We wilden een waardig proces en rust brengen bij de cliënt'

Anker: "Hij dacht mee, had zijn eigen mening en soms een andere invalshoek. Hij had ook veel vragen, soms van praktische, soms van juridische aard. Tijdens de zittingen stootte hij ons vaak aan, schoof briefjes toe, fluisterde soms wat. Robert was een meedenkende en meelezende cliënt. Heel slim ook. Ik vergelijk hem met Ferdi E. (de ontvoerder en moordenaar van Gerrit Jan Heijn, red.). Je ziet dat overigens niet vaak in het tbs-veld."

Uur. Hij mocht toen van het hof pas aan het einde van de dag aan het woord komen. U, mr. Anker, leunde daarop achterover en draaide uw stoel wat naar links, van uw cliënt af.

Anker: "Robert was die dag te laat aangevoerd en was opgewonden. Van slag. Hij wilde ons direct spreken. Hij had die nacht op een uur na niet geslapen, want hij was de hele tijd met zijn laatste woord bezig geweest. Toen hij hoorde dat hij pas aan het einde van de zitting mocht spre-

ken omdat hij twee uur nodig zei te hebben, raakte hij overstuur. Hij had dat niet in zijn hoofd."

U, mr. Anker, riep tegen mr. Van der Goot, op de laatste dag: "Hij is lastig."

Anker: "Dat herinner ik me niet meer. Dat woord gebruik ik niet."

Van der Goot: "Hij is geen lastige klant."

Was hij moeilijk?

Anker: "Hij dacht mee, had zijn eigen mening en soms een andere invalshoek. Hij had ook veel vragen, soms van praktische, soms van juridische aard. Tijdens de zittingen stootte hij ons vaak aan, schoof briefjes toe, fluisterde soms wat. Robert was een meedenkende en meelezende cliënt. Heel slim ook. Ik vergelijk hem met Ferdi E. (de ontvoerder en moordenaar van Gerrit Jan Heijn, red.). Je ziet dat overigens niet vaak in het tbs-veld."

Toen u beiden er een keer niet kon zijn en een kantoorgenoot het overnam, vroeg M. of hij nog kon afzien van het hoger beroep. Was u verrast?

Van der Goot: "De deskundigen die hem hadden onderzocht, hadden net

verklaard over de mogelijke gevolgen voor de kinderen en de ouders. Dat maakte indruk op onze cliënt. Toen vroeg hij zich af of hij het hoger beroep nog kon intrekken. Dat was niet handig, hij had dat ons moeten vra-

'Anderen haalden ons links en rechts in de media in'

gen. Emoties speelden een rol. Hij komt over als een koele kikker, maar is dat niet."

Heeft u alle beelden van het misbruik gezien?

Van der Goot: "Ik heb de beelden gezien. Een compilatie van een half uur. En ik heb de beschrijvingen van het misbruik gelezen. Ja, wat doet dat met je? Ik zet er een zakelijk filter op. Ik wist wat me te wachten stond. Maar ik ben wel een man van vlees en

bloed. Ik heb er echter geen nachtmeries van overgehouden en ook niet met een psycholoog hoeven praten."

U hebt zelden uw zaak toegelicht in televisieprogramma's, in tegenstelling tot Richard Korver, de advocaat van de ouders. Hoezo?

Anker: "Ons podium is de rechtbank. Maar we werden links ingehaald door het OM en rechts door Richard Korver, die volop in de media kwam. Zijn cliënten vinden dat de zaak te veel in de media is, dus waarom doet hij dit? Dan roept hij ook nog in een praatprogramma op tv dat ik in een verouderd wetboek zit te bladeren als het om het spreekrecht gaat. Ik wil dit niet uitvechten in de media zoals Moszkowicz en Meijering, maar ik heb mr. Korver wel een pittige brief gestuurd dat zijn opmerking onjuist en oncollegiaal was. Hij schreef terug dat we een andere vorm van humor hadden. Hij had een grapje gemaakt."

Wat heeft u als advocaten in deze zaak bereikt?

Anker: "We hebben tweeënhalf jaar onze cliënt gecoacht, zijn rechten bewaakt en hem geadviseerd, zodat het een waardig proces is geworden. Je wordt echter afgerekend op het cijfer."

De zaak van Robert M. was niet uw makkelijkste zaak. U sprak vaak uw pieteit uit naar de ouders.

Van der Goot: "We liepen op eieren. In een dergelijke zaak is er veel leed en verdriet, bij ouders. Je komt op voor de belangen van je cliënt maar houdt ook rekening met de ouders. Dat zei ik dus ook steeds in de rechtbank."

Anker: "Het was een wandeling op een evenwichtsbalk. Links en rechts lagen bananenschillen. Wat een proces, tweeënhalf jaar lang! Maar we zijn niet uitgeleden. We hebben na ons pleidooi een borrel gedronken bij café Het Papeneiland. Even samen terugblikken."

Gaat Robert M. in cassatie?

Van der Goot: "Daar hebben we op ons kantoor een gespecialiseerde advocaat voor. Die moet bekijken of cassatie kans van slagen heeft. Maar dan hebben we het over zaken als de doorzoeking van de woning en de technische kanten van de kinderporno. Onze kantoorgenoot zal hem een advies geven als hij daaronder vraagt."

Horen we ooit nog iets van Robert M.?

Anker: "Er komt geen boek en geen perscontacten waardoor ouders of kinderen herkenbaar worden. Het is ook niet verstandig als hij een boek schrijft."

Blij dat de zaak ten einde is?

Anker: "Dit was de grootste klus die we hadden. Qua impact en qua emoties. We zijn opgelucht dat de inhoudelijke behandeling nu achter de rug is."

Wim Anker (links) en Tjalling van der Goot.
FOTO OLIVIER MIDDENDORP/HH